

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 393/2014-20

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 9. júla 2014 predbežne prerokoval sťažnosť T. D., zastúpeného advokátom JUDr. Igorom Horanským, Trebatice, vo veci namietaného porušenia základných práv podľa čl. 46 ods. 1 v spojení s čl. 1, čl. 48 ods. 1 a 2, čl. 47 ods. 3 a čl. 35 ods. 1 Ústavy slovenskej republiky, základných práv podľa čl. 36 ods. 1 v spojení s čl. 38 ods. 1 a 2, čl. 37 ods. 3 a čl. 26 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd, práv podľa čl. 6 ods. 1 v spojení s čl. 13 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a práva podľa čl. 14 ods. 1 Medzinárodného paktu o občianskych a politických právach uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3 Obo 70/2012, 3 Obo 71/2012 z 29. novembra 2012 a postupom mu predchádzajúcim, ako aj uzneseniami Krajského súdu v Bratislave č. k. 4 K 262/99-2838 zo 16. augusta 2010 a č. k. 4 K 262/99-2915 z 20. septembra 2010 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť T. D. o d m i e t a ako neprípustnú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 20. marca 2013 doručená sťažnosť T. D. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namietal porušenie základných práv podľa čl. 46 ods. 1 v spojení s čl. 1, čl. 48 ods. 1 a 2, čl. 47 ods. 3 a čl. 35 ods. 1 Ústavy slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), základných práv podľa čl. 36 ods. 1 v spojení s čl. 38 ods. 1 a 2, čl. 37 ods. 3 a čl. 26 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd (ďalej len „listina“), práv podľa čl. 6 ods. 1 v spojení s čl. 13 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) a práva podľa čl. 14 ods. 1 Medzinárodného paktu o občianskych a politických právach (ďalej len „pakt“) uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) sp. zn. 3 Obo 70/2012, 3 Obo 71/2012 z 29. novembra 2012 a postupom mu predchádzajúcim, ako aj uzneseniami Krajského súdu v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) č. k. 4 K 262/99-2838 zo 16. augusta 2010 a č. k. 4 K 262/99-2915 z 20. septembra 2010 (ďalej aj „napadnuté rozhodnutia“).

2. Po podrobnom opise skutkových a právnych východísk sťažovateľa v posudzovanom konaní najvyššieho súdu a krajského súdu sťažovateľ ústavný súd žiadal, aby najskôr odložil vykonateľnosť napadnutých rozhodnutí a následne aby vyslovil porušenie v bode 1 označených práv, zrušil napadnuté rozhodnutia a priznal mu náhradu trov konania.

3. Vo veci vedenej pod sp. zn. Rvp 11949/2013 bolo ústavnému súdu 6. júna 2013 doručené podanie označené ako „*Návrh na spojenie konania pred ústavným súdom...*“ tohto znenia:

„... sťažovateľ [D. M.] predložil Ústavnému súdu SR sťažnosť zo dňa 16. 3. 2013 proti porušovaniu sťažovateľových základných práv súdmi pri konaní a rozhodovaní o novom (druhom) odvolacom uznesení Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3 Obo 70/2012 a 3 Obo 71/2012 z 29. 11. 2012 v spojení s prvostupňovými uzneseniami konkurzného

Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 4 K 262/99-2838 zo 16. 8. 2010 a sp. zn. 4 K 262/99 2915 z 20. 9. 2010.

Pritom konanie pred Najvyšším súdom SR sp. zn. 3 Obo 70/2012 a 3 Obo 71/2012 malo dvoch účastníkov konania, medzi ktorých patrilo predovšetkým D. M. [terajší sťažovateľ], ale zároveň ďalším účastníkom toho istého konania pred Najvyšším súdom SR bol správca konkurznej podstaty úpadcu T. D., trvalým pobytom...

Vzhľadom na túto skutočnosť právny zástupca sťažovateľa [D. M.] zisťoval a zistil, že nielen sťažovateľ [D. M.] predložil Ústavnému súdu SR sťažnosť zo 16. 3. 2013, ale taktiež T. D. [správca konkurznej podstaty úpadcu, trvalým pobytom...] zaslal Ústavnému súdu SR dňa 18. 3. 2013 sťažnosť proti porušovaniu jeho základných práv súdmi pri konaní a rozhodovaní o novom (druhom) odvolacom uznesení Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3 Obo 70/2012 a 3 Obo 71/2012 z 29. 11. 2012 v spojení s prvostupňovými uzneseniami konkurzného Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 4 K 262/99-2838 zo 16. 8. 2010 a sp. zn. 4 K 262/99-2915 z 20. 9. 2010.

Keďže z informácií, ktoré získal právny zástupca sťažovateľa [D. M.], vyplýva, že predmet sťažnosti sťažovateľa D. M. zo 16. 3. 2013 a taktiež predmet sťažnosti iného sťažovateľa [T. D.] je podľa všetkého vo svojej podstate rovnaký (v oboch sťažnostiach ide o to isté konanie a rozhodovanie všeobecných súdov, respektíve Najvyššieho súdu SR), tak sťažovateľ D. M. (prostredníctvom svojho právneho zástupcu) týmto predkladá Ústavnému súdu SR návrh, aby Ústavný súd Slovenskej republiky spojil konania o sťažnosti sťažovateľa D. M. zo 16. 3. 2013 s konaním pred Ústavným súdom SR o sťažnosti iného sťažovateľa [T. D.] zaslanej Ústavnému súdu SR dňa 18. 3. 2013. “

4. Následne sudca spravodajca predložil do pléna ústavného súdu návrh na spojenie oboch vecí (sp. zn. Rvp 11949/2013 a sp. zn. Rvp 11950/2013), ktorý v pléne 21. mája 2014 neprešiel, keďže nezískal potrebný počet hlasov.

II.

5. Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd,

alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

6. Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh vrátane sťažnosti predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí senátu bez prítomnosti navrhovateľa. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy zjavne neopodstatnené alebo podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania.

7. Podľa § 24 písm. b) zákona o ústavnom súde návrh nie je prípustný, ak ústavný súd v tej istej veci koná.

8. V rámci predbežného prerokovania sťažností ústavný súd zistil, že sťažovateľom napádané rozhodnutia najvyššieho súdu a krajského súdu (pozri bod 1) v rozsahu takmer identických námietok je predmetom prieskumu už aj v skôr začatom konaní vedenom ústavným súdom pod sp. zn. Rvp 11949/2013. Ústavný súd poznamenáva, že sťažnosti vedené pod sp. zn. Rvp 11949/2013 a sp. zn. Rvp 11950/2013 sú identického obsahu (až na označených sťažovateľov a ich procesné postavenie v konkurznom konaní). Navyše, predmetom obidvoch sťažností je návrh sťažovateľa na odloženie vykonateľnosti napadnutých rozhodnutí.

9. Keďže plénum ústavného súdu odmietlo spojiť obe veci na spoločné konanie (bod 3 a 4) a vzhľadom na – v predchádzajúcom bode uvedenú – litispendenciu, ústavný súd konštatuje, že uvedený účel, t. j. vyslovenie porušenia v bode 1 označených práv

a zrušenie napadnutých rozhodnutí, je v prípade úspechu v konaní pred ústavným súdom možné dosiahnuť už aj v konaní vedenom ústavným súdom pod sp. zn. Rvp 11949/2013, v ktorom môže navrhovateľ vystupovať ako vedľajší účastník konania (§ 31a zákona o ústavnom súde v spojení s § 93 OSP). K obdobným záverom už ústavný súd dospel vo veci sp. zn. I. ÚS 302/2014.

10. Vychádzajúc z uvedených skutočností ústavný súd dospel k záveru, že sťažnosť sťažovateľa je neprípustná a po predbežnom prerokovaní ju podľa § 25 ods. 2 v spojení s § 24 písm. b) zákona o ústavnom súde odmietol, tak ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

11. Z dôvodu odmietnutia sťažnosti bolo bez právneho významu rozhodovať o návrhoch sťažovateľov na vydanie dočasného opatrenia o odloženie vykonateľnosti napadnutých súdnych rozhodnutí.

12. Nad rámec veci ústavný súd dodáva, že senát IV. ÚS vo veci sp. zn. Rvp 11949/2013 (teraz IV. ÚS 355/2014) 1. júla 2014 sťažnosť proti napadnutým rozhodnutiam najvyššieho súdu prijal na ďalšie konanie a proti rozhodnutiam krajského súdu a návrhu na odklad vykonateľnosti napadnutých rozhodnutí sťažnosti nevyhovel.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 9. júla 2014